

Arrest

nr. 281 643 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 5 januari 1986 te Khartoem, Soedan. U heeft de Soedanese nationaliteit. U behoort tot de Arabische stam Eshadiya.

U studeerde van 2000 tot 2003 aan de universiteit van Khartoem en werkte van 2002 tot 2006 als elektriciteitsingenieur. Daarna moest u uw dienstplicht vervullen om het land te mogen verlaten. U begon met drie maanden training en werd daarna voor ongeveer anderhalf jaar gestationeerd als bewaker bij het politiekantoor.

U verliet Soedan in september 2008 met een visum voor België. U werkte tot 2018 als bewaker op de ambassade van Qatar in Brussel. U ging elk jaar terug naar Soedan op vakantie. U ging de laatste keer terug in maart 2018.

Uw problemen begonnen toen u ontslagen werd bij de ambassade van Qatar in Brussel. U deed in die periode, op 7 november 2018, een verzoek om internationale bescherming.

U heeft geen enkel probleem in Soedan, behalve de algemene situatie die voor iedereen telt.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een kopie van uw bijzondere identiteitskaart en verschillende documenten met betrekking tot uw werk voor en uw ontslag bij de Ambassade van Qatar in Brussel voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde immers dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming de problemen die u in België kent met uw voormalige werkgever zijn. U verklaart letterlijk “ik heb geen enkel probleem in Soedan, buiten de algemene situatie die voor iedereen telt”. De door u ingeroepen problemen zijn echter van louter gemeenrechtelijke aard en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève.

Aangezien u geen persoonlijke problemen aanhaalt, zijn er ook geen gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, dient opgemerkt dat deze volgens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade, bestaande uit a) doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenland gewapend conflict.

*Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus “Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” dd. 24/01/22**, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.*

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Soedan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Soedanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Soedan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel voert aan dat de bestreden beslissing de schending inhoudt van “de artikelen 48/3 tot 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’) en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Verwerende partij zag het risico over het hoofd dat afgewezen asielzoekers lopen die terugkeren naar Soedan.

Uit het rapport ‘Het respecteren van het non-refoulement principe bij de organisatie van de terugkeer van personen naar Soedan’ van het CGVS van 8 februari 2018 blijkt dat de Soedanese veiligheidsdienst terugkeerders systematisch doorlicht: [...]

De situatie in Soedan wijzigde ingrijpend na de coup, maar dit betekent niet dat de monitoring van de diaspora door de veiligheidsdiensten is stopgezet, noch dat deze veiligheidsdiensten niet langer zich schuldig maken aan onwettige detenties en foltering. Uw Raad stelde in haar arrest nr. 266 283 van 7 januari 2022 nog dat niet zomaar mag worden aangenomen dat deze praktijken onder de transitieregering zijn gestopt: [...]

Uit meer actuele landeninformatie blijkt het risico dat afgewezen asielzoekers lopen bij een terugkeer naar Soedan, en dit omwille van drie redenen: de omvangrijke aanwezigheid van de veiligheidsdiensten (die gekend staan voor hun mensenrechtenschendingen) op de luchthaven; het feit dat teruggekeerde afgewezen asielzoekers een toegeschreven politiek profiel hebben in de ogen van de autoriteiten (zelfs indien ze zoals verzoeker niet politiek actief zijn); en tot slot omwille van het feit dat de diaspora in de gaten wordt gehouden, en de verzamelde informatie tegen terugkeerders gebruikt kan worden. Daarbij komt dat een afgewezen asielzoeker extra in de kijker kan lopen wegens het gebruik van laissez-passer ofde begeleiding door de Belgische politie (in het kader van een gedwongen repatriëring): [...]

Belangrijk hierbij is niet of verzoeker effectief politiek actief was in België (hetgeen niet het geval is), maar wel de perceptie bij de Soedanese autoriteiten.

Verwerende partij negeerde het risico dat verzoeker loopt bij een terugkeer, en ging hierdoor onzorgvuldig te werk.

2. Verzoekers broer X diende kort na verzoeker eveneens een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Deze procedure loopt nog (OV XXX - zie stuk 2), in tegenstelling tot verzoeker heeft zijn broer nog geen beslissing ontvangen van verwerende partij.

Verzoekers broer haalt onder meer de vrees aan dat zijn dochters het slachtoffer van FGM worden bij terugkeer naar hun land van herkomst.

Zowel verzoeker als zijn broer kwamen meer dan een decennium geleden naar België, en beiden verblijven sindsdien in België.

Verzoeker meent dat verwerende partij onzorgvuldig te werk ging door geen rekening te houden met de lopende procedure internationale bescherming van zijn broer. Verwerende partij zag het principe van gezinseenheid over het hoofd.

Artikel 23 van de herschikte Kwalificatierichtlijn voorziet: [...]

In deze uitzonderlijke en specifieke omstandigheden moet de toepassing van het principe van gezinseenheid leiden tot de erkenning als vluchteling van verzoeker. Verzoeker en zijn broer verblijven beiden meer dan een decennium in België. Het spreekt voor zich dat de band tussen beiden zeer hecht is.

[...]

Gelet op artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn en de richtlijnen van UNHCR, is een effectieve en geen louter formele toepassing van het principe van gezinseenheid nodig.

3. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: [...]

Verwerende partij verwijst naar de COI Focus ‘Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021 U van 24 januari 2022, en concludeert op basis van dit rapport dat de ‘algemene situatie en recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaan om aan te toonen dat verzoeker in zijn land van

herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.'

Verwerende partij baseert zich voor dit oordeel echter op een rapport dat dateert van begin 2022. Gezien het volatiel karakter van de veiligheidssituatie na de coup, is dit rapport niet actueel genoeg. Verwerende partij komt dan ook op voorbarige wijze tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

[...]".

2.2. Bij aanvullende nota van 17 november 2022 brengt verweerder middels URL volgende informatie bij: "COI Focus Soedan, Algemene situatie in Khartoem van 16 september 2022 (update)".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verwijst naar informatie betreffende het risico dat afgewezen asielzoekers lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat de informatie van verweerder waarnaar verzoeker verwijst dateert van februari 2018 en dat de situatie sindsdien in Soedan ingrijpend is veranderd.

Verzoeker verwijst ook naar informatie van juni 2022 (van Asylum Research Center) en voert aan dat bij terugkeer *"de perceptie bij de Soedanese autoriteiten"* belangrijk is. Hieromtrent kan worden vastgesteld dat verzoeker, die beaamt dat hij niet politiek actief was in België, geen concrete indicaties aanvoert waarom hij een profiel zou hebben waardoor hij in de negatieve *"perceptie"* van de autoriteiten zou kunnen komen.

Verzoeker werkte immers als bewaker van 2008 tot zijn ontslag in 2018 en keerde tijdens zijn periode van tewerkstelling als bewaker jaarlijks terug naar Soedan voor vakantie. Hij maakte geen melding van

problemen bij dergelijke terugkeer. Verzoeker toont evenmin concreet aan dat hij, die een verzoek om internationale bescherming indiende enkel en alleen omdat hij ontslagen werd als bewakingsagent van de ambassade van Qatar, een vrees zou moeten koesteren bij terugkeer. Het geciteerde arrest van de Raad kan bij gebrek aan precedentwerking in België evenmin als bindend worden aangenomen. Bovendien blijkt uit de bijgebrachte informatie geenszins dat elke terugkeerder een vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade loopt in Soedan.

De algemene verwijzing in het verzoekschrift naar landeninformatie kan, mede gelet op het profiel van verzoeker als Soedanees die in het buitenland werkte en ontslagen werd, niet aangenomen worden als concrete weerlegging van de motivering die luidt:

“Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde immers dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming de problemen die u in België kent met uw voormalige werkgever zijn. U verklaart letterlijk “ik heb geen enkel probleem in Soedan, buiten de algemene situatie die voor iedereen telt”. De door u ingeroepen problemen zijn echter van louter gemeenrechtelijke aard en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève.”

Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar het land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geveiseerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

5. Tot slot voert verzoeker aan dat dient rekening te worden gehouden met het principe van eenheid van gezin in het vluchtelingenrecht. Hij wijst erop dat zijn broer blijkens de toegevoegde ‘bijlage 26’ ook een verzoek om internationale bescherming indiende en dat dit nog steeds hangend is.

Verzoeker gaat er in deze echter aan voorbij dat het verweerder binnen zijn declaratieve opdracht, en de Raad binnen de devolutieve werking van het beroep, enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan indien aan een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch internationale bescherming zou worden verleend.

Het beginsel van de instandhouding van het gezin van personen die internationale bescherming genieten is verankerd in artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU. Dit artikel legt de lidstaten op om hun nationale recht zodanig in te richten dat bepaalde gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, en die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, aanspraak zouden kunnen maken op de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot tewerkstelling of opleiding (zie HvJ, 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova*, en *R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punt 68).

De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU noch enige interne of internationale rechtsnorm die door verzoeker wordt ingeroepen, voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste.

Het loutere feit dat verzoekers broer een hangende asielaanvraag heeft, geeft verzoeker niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en *in concreto* te worden beoordeeld. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16), noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming - en *a fortiori* aan een verzoeker om internationale bescherming - louter op basis van de familieband met deze persoon.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Soedan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de informatie van verweerder gedateerd is aangezien deze dateert van begin 2022 en de situatie in Soedan volatiel is. Verzoeker brengt echter geen element bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken, zeker ook gelet op de update die bijgebracht werd middels aanvullende nota van verweerder van 17 november 2022. Hoewel er melding is van dreigend geweld kan hieruit geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) worden afgeleid.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS